

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

ustaleń projektu miejscowego planu zagospodarowania
przestrzennego części obrębu Strachocin, gmina Stargard

Opracowanie:

mgr inż. Rafał Odachowski

WROCLAW 2020

Spis treści

1. Wprowadzenie	3
1.1. Podstawa prawna, cel i zakres opracowania	3
1.2. Opis metod pracy	3
1.3. Informacje o zawartości i głównych celach projektowanego dokumentu	4
2. Ocena stanu i funkcjonowania środowiska oraz tendencje zmian przy braku realizacji zmiany MPZP	4
2.1 Charakterystyka środowiska	4
2.2 Stan oraz tendencje przeobrażeń środowiska przyrodniczego	8
2.3 Tendencje zmian w środowisku w przypadku braku realizacji projektu omawianego dokumentu	11
3. Analiza ustaleń projektu planu miejscowego i ocena zgodności z uwarunkowaniami ekofizjograficznymi	11
4. Przewidywany wpływ realizacji ustaleń projektu planu na środowisko	13
4.1. Wpływ realizacji ustaleń projektu planu na poszczególne elementy środowiska	13
4.2. Oddziaływanie planu miejscowego poza obszarem opracowania	18
4.3. Informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko	18
4.4. Oddziaływanie na formy ochrony przyrody	18
4.5. Kompleksowa ocena skutków wpływu ustaleń planu na środowisko	18
5. Metody analizy realizacji postanowień projektu planu	20
6. Przedstawienie rozwiązań mających na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko	20
7. Przedstawienie rozwiązań alternatywnych do rozwiązań zawartych w projekcie omawianego dokumentu	20
8. Informacje o celach ochrony środowiska ustanowionych na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym oraz powiązania z innymi dokumentami	21
9. Streszczenie	22
10. Spis literatury	22

1. Wprowadzenie

1.1. Podstawa prawna, cel i zakres opracowania

Obowiązek sporządzenia prognozy oddziaływania na środowisko ustaleń projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wynika z art. 46 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, która jednocześnie ustala zakres merytoryczny opracowania. Oświadczenie autora o spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 74a ust. 2 wspomnianej ustawy, stanowi załącznik do prognozy. Zgodnie z art. 17 pkt 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym prognozę oddziaływania na środowisko sporządza organ opracowujący projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (MPZP).

Prognoza obejmuje obszar objęty projektem MPZP, wraz z obszarami pozostającymi w zasięgu oddziaływania wynikającego z realizacji ustaleń planu.

Celem sporządzenia prognozy jest ocena skutków (zarówno negatywnych, jak i pozytywnych), jakie mogą wynikać z projektowanego przeznaczenia terenu oraz realizacji ustaleń projektu planu na środowisko, a w szczególności na różnorodność biologiczną, ludzi, zwierzęta, rośliny, wodę, powietrze, powierzchnię ziemi, krajobraz, klimat, zasoby naturalne oraz zabytki, z uwzględnieniem wzajemnych powiązań między tymi elementami.

W opracowaniu przedstawiono analizę stanu i funkcjonowania środowiska, jego zasobów i innych uwarunkowań przyrodniczych. Prognoza ocenia rozwiązania funkcjonalno-przestrzenne i inne ustalenia zawarte w projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego pod kątem zgodności z uwarunkowaniami ekofizjograficznymi, zgodności z przepisami prawa dotyczącymi ochrony środowiska. Prognoza identyfikuje przewidywane zagrożenia dla środowiska, które mogą powstać na terenach znajdujących się w zasięgu oddziaływania wynikającego z realizacji ustaleń MPZP.

1.2. Opis metod pracy

W trakcie przygotowania niniejszego opracowania rozpoznano walory i zasoby przyrodnicze, stan zagospodarowania, walory krajobrazowe, stan środowiska i istniejące zagrożenia oraz uciążliwości dla środowiska i zdrowia człowieka. Wykorzystano opracowania poruszające problematykę ochrony środowiska, materiały kartograficzne, a także przeprowadzono wizję terenu.

Zastosowana w prognozie metoda polega na porównaniu obecnego funkcjonowania środowiska obszaru z funkcjonowaniem przewidywanym jako skutek realizacji ustaleń planu.

Realizacja ustaleń zawartych w projekcie opisywanego dokumentu spowoduje zróżnicowane zmiany w środowisku. Ich charakter, intensywność oraz zasięg uzależniony będzie od faktycznego sposobu zagospodarowania terenu oraz stopnia realizacji zapisów zawartych w projekcie analizowanego dokumentu.

Ocenę następstw realizacji ustaleń projektowanego dokumentu dokonano z podziałem ze względu na wpływ na poszczególne elementy środowiska przyrodniczego i antropogenicznego (w tym na zdrowie ludzi) znajdującego się w obrębie granic omawianego obszaru, uwzględniając wzajemne zależności między nimi. Wpływ na środowisko skutków realizacji ustaleń projektu planu różnicuje się w zależności od:

- bezpośrednio oddziaływania – bezpośrednio, pośrednie, wtórne, skumulowane;
- okresu trwania oddziaływania – długoterminowe, średnioterminowe, krótkoterminowe;
- częstotliwości oddziaływania – stałe, chwilowe;
- charakteru zmian – pozytywne, negatywne, bez znaczenia;
- zasięgu oddziaływania – miejscowe, lokalne, ponadlokalne, regionalne, ponadregionalne;
- trwałości przekształceń – nieodwracalne, częściowo odwracalne, odwracalne, możliwe do rewaloryzacji;
- intensywności przekształceń - nieistotne, nieznaczne, zauważalne, duże, zupełne.

1.3. Informacje o zawartości i głównych celach projektowanego dokumentu

Zgodnie z ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego ma na celu ustalenie przeznaczenia terenu, rozmieszczenie inwestycji celu publicznego oraz określenie sposobów zagospodarowania i warunków zabudowy terenu. Ustalenia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zawarto w projekcie tekstu uchwały oraz na projekcie rysunku planu.

Przedmiotem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części obrębu Strachocin, gmina Stargard, zwanego dalej planem, jest przeznaczenie terenów pod tereny: zabudowy mieszkaniowo-usługowej, zabudowy usługowej, usług sportu i rekreacji, lasów, zieleni, wód powierzchniowych śródlądowych, infrastruktury technicznej – elektroenergetyki, dróg publicznych klasy dojazdowej i wewnętrznych.

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego powiązany jest ze „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Stargard”. Zgodność planu miejscowego ze Studium wymagana jest przepisami ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

2. Ocena stanu i funkcjonowania środowiska oraz tendencje zmian przy braku realizacji zmiany MPZP

2.1 Charakterystyka środowiska

Położenie geograficzne i administracyjne, zagospodarowanie

Obszar objęty miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego znajduje się w obrębie Strachocin na południowy wschód od miasta Stargard, w gminie wiejskiej Stargard. Powierzchnia obszaru wynosi 47,57 ha.

Gmina Stargard położona jest w powiecie stargardzkim, w województwie zachodniopomorskim. Według podziału fizycznogeograficznego Polski J. Kondrackiego, obszar gminy Stargard Szczeciński należy do prowincji Niżu Środkowoeuropejskiego, podprowincji Pobrzeża Południowobałtyckiego i makroregionu Pobrzeża Szczecińskiego oraz fragmentu Pojezierza Południowobałtyckiego. W granicach analizowanego obszaru przebiega granica pomiędzy mezoregionami Równina Nowogardzka i Równina Pyrzycko-Stargardzka.

Przedmiotowy teren położony jest na lewym brzegu rz. Krąpielica, która wyznacza zachodnią granicę obszaru. Dolinę wypełniają użytki rolne wykształcone w głównej mierze jako łąki i pastwiska. Największą powierzchnię obszaru planu tworzą użytki rolne wykorzystywane w postaci upraw polowych. Zabudowa skupia się w centralnej i południowej części obszaru wzdłuż dróg gminnych. Są to przede wszystkim tereny mieszkaniowe jednorodzinne, zabudowa zagrodowa i usługi.

Rzeźba terenu i charakterystyka geologiczna

Pod względem geomorfologicznym na obszarze opracowania wyróżnia się terasy rzeczne oraz obszar wysoczyzny morenowej, wyniesione ponad dolinę rzeki. Stoki doliny charakteryzują się zróżnicowanym nachyleniem. Część terasy porośnięta jest lasem. Wysoczyzna morenowa charakteryzuje się deniwelacjami rzędu 5 m. Położna jest kilka metrów ponad dolinę rzeki. Teren w dużej mierze zagospodarowany jest rolniczo. Przekształcenia antropogeniczne rzeźby terenu w obrębie wysoczyzny polegają na wykonaniu wykopów, nasypów i wyrównaniu terenu potrzeby osadnictwa i budowy szlaków drogowych.

Terren dolinny oraz terasę nadzalewową wypełniają osady rzeczne uformowane z piasków humusowych rzecznych oraz piasków i żwirów rzecznych. Wysoczyznę formują piaski pyłowato-żwirowate na glinach zwałowych. Są to osady lodowcowe (morenowe, glacialne).

Poprawne warunki dla zabudowy występują na wysoczyźnie. Nie występują tu spadki terenu mogące tworzyć przeszkodę dla zagospodarowania. Podłoże zbudowane z piasków i żwirów nadaje się do posadawiania obiektów inżynierskich.

Na omawianym terenie nie występują naturalne zagrożenia geologiczne związane z osuwaniem się mas ziemnych. Nie występują tu udokumentowane złoża surowców mineralnych.

Wody powierzchniowe

Teren opracowania opływa od zachodu rz. Krąpielica, która odchodzi od Krąpeli w kierunku północno-zachodnim. Rzeka Krąpiel leży poza granicą opracowania w kierunku południowym. Kanał Krąpielica pełni funkcję regulującą poziom wód Krąpeli. Sieć hydrograficzną uzupełniają rowy melioracyjne regulujące poziom wód powierzchniowych. Rowy melioracyjne mają charakter rowów okresowych i epizodycznych. Mogą wypełniać się wodą jedynie w okresie roztopów. Oprócz tego w północnej części terenu znajduje się nieużytek okresowo wypełniony wodą.

Zgodnie z informacjami zawartymi na mapach zagrożenia powodziowego, teren opracowania nie jest zagrożony powodzią.

Wody podziemne

Teren w rejonie projektowanego planu nie jest zróżnicowany hipsometrycznie, więc głębokość zalegania pierwszego zwierciadła wód podziemnych nie jest silnie zróżnicowana. Do głównych czynników regulujących wysokość zwierciadła wód podziemnych zaliczyć trzeba rzekę Krąpiel. Jest ona bazą drenażu na obszarze wsi oraz ewapotranspiracji wód pierwszego poziomu. Brakuje tu lokalnych baz drenażu. Uwzględniając czynniki lokalne można stwierdzić, że głębokość zalegania zwierciadła wód podziemnych nie przekracza 2,5 m p.p.t. Wahania wód podziemnych związane z sezonowymi zmianami zasilania i drenażu mogą wynosić w opisywanym rejonie około 1 m. Oznacza to, że w okresach wzmożonych opadów atmosferycznych poziom wód podziemnych może wynosić około 0,9 do 1,4 m p.p.t. zaś w okresach posusznych opada do około 2 m p.p.t.

Ze względu na fakt, iż piaski i żwiry sprzyjają infiltracji wód opadowych i roztopowych, wody te posiadają tendencję do utrzymywania się w przypowierzchniowym, stosunkowo płytkim interwale gruntu, ale w bardzo krótkim czasie. Dochodzi następnie do infiltracji wód do gruntu i warstwy wodonośnej.

Obszar opracowania położony jest w granicach Głównego Zbiornika Wód Podziemnych (GZWP) nr 123. Jest to porowy, czwartorzędowy zbiornik międzymorenowy Stargard - Goleniów o szacunkowych zasobach dyspozycyjnych w wysokości 83 tys. m³/d i średniej głębokości ujęcia 45 m.

Teren opracowania znajduje się w obrębie jednolitej części wód podziemnych nr 7 (PLGW60007). Stan ilościowy i jakościowy tych wód oceniony jest jako dobry. Wody te są zagrożone nieosiągnięciem celów środowiskowych.

Zgodnie z ustawą Prawo Wodne, dla wód podziemnych ustalono następujące cele środowiskowe:

- zapobieganie lub ograniczanie wprowadzania do nich zanieczyszczeń;
- zapobieganie pogorszeniu oraz poprawa ich stanu;
- ochrona i podejmowanie działań naprawczych, a także zapewnianie równowagi między poborem a zasilaniem tych wód, tak aby osiągnąć ich dobry stan.

Celem środowiskowym dla JCWPd jest dobry stan ilościowy i chemiczny, charakteryzowany wartościami wskaźników zgodnie z rozporządzeniem o ocenie wód podziemnych. Stan ilościowy obrazuje wpływ poboru wody na części wód podziemnych. Natomiast stan chemiczny odnosi się do parametrów fizykochemicznych wód podziemnych (zarówno traktowanych jako zanieczyszczenia, jak i skażenie).

Klimat lokalny

Według rejonizacji klimatycznej Cz. Koźmińskiego dla dawnego województwa Szczecińskiego gmina Stargard Szczeciński leży w krainie VII Goleniowsko - Pyrzyckiej. Parametry meteorologiczne opracowane zostały na podstawie danych pochodzących ze stacji w

Lipkach. Gmina kształtuje się pod wpływem klimatu kontynentalnego. Podstawowe parametry meteorologiczne krainy:

- średnia roczna temperatura powietrza wynosi 7,5 - 8,0 °C, w okresie wegetacyjnym 13,6-14,0 °C,
- długość okresu wegetacyjnego przeciętnie trwa 217 - 224 dni,
- początek okresu wegetacyjnego przypada średnio na dni 31.III-5.IV, a koniec 3-5 XI;
- niedosyt wilgotności powietrza w okresie wegetacyjnym wynosi 5,5 - 4,5 hPa,
- średnia roczna wartość wilgotności względnej powietrza wynosi 80 - 82 %,
- średnia roczna suma opadów wynosi 500 - 600 mm, w okresie wegetacyjnym 350-400 mm,
- średnia liczba dni z pokrywą śnieżną wynosi 36 - 50,
- średnia w roku liczba dni gorących (powyżej 25 °C) wynosi 13 - 16,
- pierwsze przymrozki średnio występują około 25.X, ostatnie około 25.IV,
- długość okresu bezprzymrozkowego wynosi około 180 - 185 dni,
- średnia data początku zimy przypada na 5.I, a końca zimy na 23.II. Zima trwa średnio 50 dni,
- średnia roczna prędkość wiatru wynosi 4,5 - 3,9 m/sek, z max w III (4,9 m/sek.), min w VIII (3,1 m/sek.),
- średnia liczba dni z silnymi wiatrami wynosi 25.

Na obszarze gminy dominują wiatry południowo - zachodnie. Najrzadziej notowane są wiatry z kierunku północno - wschodniego.

Na terenie wysoczyzny występuje klimat miejscowy charakterystyczny dla powierzchni użytkowanej rolniczo. Jest to topoklimat wietrzny, cechujący się dobrymi i przeciętnymi warunkami solarnymi, dobrymi warunkami termicznymi i wilgotnościowymi, bardzo dobrym przewietrzaniem oraz małą częstotliwością występowania mgieł. Tereny te cechują się korzystnymi warunkami dla osadnictwa, a także prowadzenia gospodarki rolnej.

W rejonie doliny rzecznej panuje klimat wilgotny i zastoiskowy. Cechują go pogorszone warunki solarne, termiczne i wilgotnościowe, dużą częstotliwością występowania mgieł i słabą wentylacją, przez co warunki rozprzestrzeniania się zanieczyszczeń są utrudnione. Może tu występować niekorzystne zjawisko inwersji termicznej.

Gleby

Użytki rolne w gminie Stargard Szczeciński zajmują 73,7 % ogólnego areалу gminy. Wśród użytków rolnych dominują grunty orne. Gleby gminy należą do najlepszych w województwie. Cały obszar położony jest na terenie 7-ego regionu glebowo-rolnego, określonego jako Region Pyrzycki. Oprócz gruntów ornych, niewielki obszar powierzchni ogólnej użytków rolnych, zajmują użytki zielone. W większych kompleksach występują one wzdłuż cieków.

Na terenie planu występują użytki wyodrębnione geodezyjnie jako role RIVa, RIVb, RV, PsIV, PsV i ŁIV. Gleby IV chronione przed zmianą użytkowania na podstawie ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych. Większość gleb wykorzystywana jest rolniczo w postaci upraw polowych.

Świat przyrody

Dla terenu opracowania, w ramach zlecenia wykonania prognozy oddziaływania na środowisko, nie przeprowadzono inwentaryzacji przyrodniczej. Termin wykonania prognozy przypadł na okres poza sezonem wegetacyjnym (przełom zimy 2019/2020 – zgodnie ze zleceniem na wykonanie opracowania), tak więc nie byłoby możliwości dokonania ewentualnego przeglądu szaty roślinnej oraz rozpoznania gatunków zwierząt. Poniższy opis oparto o dostępne dane kartograficzne, informacje pozyskane w urzędzie gminy (w tym archiwalne opracowania ekofizjograficzne, „Waloryzację przyrodniczą województwa zachodniopomorskiego”).

W 2012 r. wykonano „Opracowanie ekofizjograficzne do zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w obrębie ewidencyjnym Strachocin” (H. Bukowska, G. Bukowski, Pracownia Ochrony Środowiska PRO GAJA, Bydgoszcz 2012), w którym wykonano badania fitosocjologiczne południowej części wsi (zgodnie z granicą MPZP). Zgodnie z informacjami zawartymi w opracowaniu, poza obszarem zainwestowanym, w którym dużą rolę

odgrywają gatunki antropogeniczne, występują tu siedliska naturalne takie jak: zespół ziółorośli i łąk nadrzecznych. Na obszarach porolnych, polach i łąkach odłogowanych zachodzi proces sukcesji wtórnej, która wiąże się z odtworzeniem naturalnego zbiorowiska charakterystycznego dla lokalnych warunków środowiskowych.

Roślinność towarzysząca uprawom roślin zbożowych to: maruna bezwonna (*Tripleurospermum inodorum*), rumianek pospolity (*Chamomilla recutita*), skrytek polny (*Aphanes arvensis*), miotła zbożowa (*Apera spica-venti*) chaber bławatek (*Centaurea cyanus*), rumian polny (*Anthémis arvensis*), ostróżeczka polna (*Consolida regalis*), nawrot polny (*Lithospermum arvense*), mak polny (*Papaver rhoeas*), wyka drobnokwiatowa (*Vicia hirsuta*).

Roślinność antropogenicznych, nawożonych, wilgotnych łąk: rdest wężownik (*Polygonum bistorta*), koniczyna białoróżowa (*Trifolium hybridum* ssp. *hybridum*), niezapominajka błotna (*Myosotis palustris*), kuklik zwisty (*Ceum rivale*), komonica błotna (*Lotus uliginosus*), kłosówka wełnista (*Hokus lanatus*), babka lancetowata (*Plantago lanceolata*), wiechlina łąkowa (agg.) (*Poa pratensis*), jaskier ostry (*Ranunculus acris* ssp. *acris*), szczaw zwyczajny (*Rumex acetosa*), koniczyna łąkowa (*Trifolium pratense*), wyka ptasia (*Vicia cracca*), krwawnik pospolity (*Achillea millefolium*), kupkówka pospolita (*Dactylis glomerata*), marchew zwyczajna (*Daucus carota*), barszcz zwyczajny typowy (*Heracleum sphondylium* ssp. *sphondylium*), mniszek pospolity (*Taraxacum officinale*), szczaw kędzierzawy (*Rumex crispus*), koniczyna biała, (*Trifolium repens*), jaskier rozłogowy (*Ranunculus repens*). Na terenach łąk i upraw zbożowych nie występują gatunki chronione.

Roślinność zielna wzdłuż brzegów Krąpieli: sitowie leśne (*Scirpus silvaticus*), ostrożeń warzywny (*Cirsium oleraceum*), sit skupiony (*Juncus conglomeratus*), mniszek błotny (*Taraxacum palustre*), skrzyp olbrzymi (*Equisetum telmateia*), kłosownica leśna (*Brachypodium sylvaticum*), kielisznik zaroślowy (*Calystegia sepium*), pokrzywa zwyczajna (*Urtica dioica*), jeżyna popielica (*Rubus caesius*), wierzbownica kosmata (*Epilobium hirsutum*), wierzbownica drobnokwiatowa (*Epilobium parviflorum*), sit rozpięchły (*Juncus effusus*), podagrycznik pospolity (*Aegopodium podagraria*), rdestówka zaroślowa (*Faliopia dumentorum*), chmiel zwyczajny (*Humulus lupulus*) i wierzbownica kosmata (*Epilobium hirsutum*), trzcina pospolita (*Phragmites australis*).

Zbiorowiska terenów otwartych (nieużytki): trzcinnik piaskowy, wierzbowka kiprzyca (*Chamaenerion angustifolium*), starzec leśny (*Senecio sylvaticus*), ostrożeń polny (*Cirsium arvense*), bylica pospolita (*Artemisia vulgaris*), dziewanna pospolita (*Verbascum nigrum*), rajgras wyniosły (*Arrhenatherum elatius*), rudbekia naga (*Rudbeckia laciniata*), nawłóć kanadyjska (*Solidago canadensis*), nawłóć późna (*Solidago gigantea*), mydlnica lekarska (*Saponaria officinalis*), oset kędzierzawy (*Carduus crispus*), jeżyna popielica (*Rubus caesius*), starzec nadrzeczny (*Senecio fluviatilis*), pokrzywa zwyczajna (*Urtica dioica*), szczaw kędzierzawy (*Rumex crispus*), koniczyna łąkowa (*Trifolium pratense*) i koniczyna biała (*T. repens*), mietlica rozłogowa (*Agrostis stolonifera*) czy mniszek pospolity (*Taraxacum officinale*), karbieniec pospolity (*Lycopus europaeus*) sit skupiony (*Juncus conglomeratus*), podbiał pospolity (*Tussilago farfara*), wyka drobno kwiatowa (*Vicia hirsuta*), popłoch pospolity (*Onopordum acanthium*), wierzbownica bladuróżowa (*Epilobium roseum*), wierzbownica błotna (*E. palustre*) i wierzbownica drobnokwiatowa (*E. parviflorum*), stulisz sztywny (*Sisymbrium strictissimum*).

Wzdłuż brzegów Krąpieli stwierdzono występowanie siedliska ziółorośli nadrzecznych *Convolvulietalia sepium* o kodzie 6430, które podlegają ochronie.

Spośród fauny stwierdzono występowanie następujących gatunków: padalec, jaszczurka zwinka, żaba trawna, żaba wodna, winniczek, biegacz złocisty, biegacz granulowany. Zaobserwowano również bociana białego w przelocie oraz sarnę, kunę domową i ryjówkę malutką. Większość gatunków związana jest z doliną Krąpieli.

Szacę roślinną całego obszaru analizowanego mpzp tworzą przede wszystkim użytki rolne wykształcone jako pola uprawne, łąki i pastwiska. Agrocenoza, czyli ekosystem rolny, charakteryzuje się niewielkimi wartościami przyrodniczymi. Ekosystem gruntów ornych cechuje się ujednoczeniem gatunkowym i wiekowym roślin. Powoduje to, że środowisko takie jest mało stabilne i podatne na degradację. Zachowuje jednak zdolność do regeneracji za sprawą wysokich wartości produkcyjnych podłoża.

W systemie przyrodniczym wyróżnia się dolina rz. Krąpielica wraz z sąsiadującymi z nią niewielkimi powierzchniami leśnymi. Są to możliwe miejsca występowania dzikich gatunków roślin i zwierząt. Doliną przebiega lokalny korytarz migracyjny umożliwiający przemieszczanie się

gatunków. Funkcjonowanie korytarza jest jednak częściowo upośledzone za sprawą wzrastającej presji antropogenicznej przejawiającej się rozwojem zabudowy i intensywnym rolnictwem. Szlaki komunikacyjne, obiekty kubaturowe oraz ogrodzenia działek ograniczają swobodną migrację gatunkową.

Oprócz tego potencjalnym środowiskiem życia płazów i ptaków jest nieużytek okresowo wypełniany się wodą (teren położony we wschodniej części obszaru na działkach 55, 56, 57 i 59). Wokół zbiornika rosną zadrzewienia (głównie różne gatunki wierzb, olcha czarna). W północnej części obszaru, w sąsiedztwie linii kolejowej, znajduje się nieużytek. Jest to obniżenie terenu pokryte łąką, z pojedynczo rosnącymi egzemplarzami drzew. Wzdłuż nieużytku przeprowadzony jest rów.

Na terenach zabudowanych i w ciągach komunikacyjnych obecne są nasadzenia drzew i krzewów o funkcjach ozdobnych. Licznie występują również drzewa owocowe, których największe zgrupowania napotyka się w ogrodach przydomowych. W przestrzeni napotyka się gatunki pospolite. Wzdłuż ciągów komunikacyjnych i we frontowych częściach posesji w nasadzeniach rzędowych często występuje lipa drobnolistna i szerokolistna, często w charakterystyczny sposób ogławiana. Ponadto brzozy brodawkowate, dęby, kasztanowce, klon pospolity, morwa biała, topola czarna oraz gatunki iglaste: różne gatunki świerka i sosny, modrzew europejski, żywotniki. Nasadzenia przyuliczne mają charakter nieregularny. Na terenie planu nie napotkano okazów o rozmiarach pomnikowych.

Ze względu na użytkowanie terenu planu, należy spodziewać się przede wszystkim obecności zwierząt ekosystemu rolnego.

Zgodnie z dostępnymi danymi opisującymi walory przyrodnicze gminy (opracowania pt. „Waloryzacja przyrodnicza gminy Stargard Szczeciński”, Biuro Konserwacji Przyrody w Szczecinie, 1999 r., „Waloryzacja przyrodnicza województwa zachodniopomorskiego”, Biuro Konserwacji Przyrody w Szczecinie, 2010 r., przestrzenne rozmieszczenie obiektów przyrodniczo cennych udostępnione na portalu <http://www.geoprzyroda.pl/imap/>), na przedmiotowym terenie nie identyfikuje się stanowisk chronionych gatunków roślin, zwierząt i grzybów.

W sąsiedztwie terenu planu znajduje się specjalny obszar ochrony siedlisk (obszar mający znaczenie dla Wspólnoty) Natura 2000 „Dolina Krąpieł” PLH320005. Za obszar Natura 2000 uznaje się obszar specjalnej ochrony ptaków, specjalny obszar ochrony siedlisk lub obszar mający znaczenie dla Wspólnoty, utworzony w celu ochrony populacji dziko występujących ptaków lub siedlisk przyrodniczych lub gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty Europejskiej. Ostoja obejmuje kręty, wąski i głęboko wcięty w wysoczyznę dennomorenową fragment doliny rzeki Krąpieł. Rzeka ma naturalne koryto z wartkim nurtem, dno piaszczysto-kamieniste (także z głazami narzutowymi), silnie meandruje. W wodzie występuje krasnorost *Hildenbrandia rivularis*. Wzdłuż brzegów wąskie pasy szuwarów, ziołorośli i zbiorowisk welonowych. W północnej części doliny, jej dno i zbocza pokryte są bardzo bogatymi florystycznie łąkami jesionowo-olszowymi, grądami i kwaśnymi buczynami. W części południowej łągi wierzbowo-topolowe oraz jesionowo-olszowe sąsiadują z wilgotnymi łąkami ekstensywnie użytkowanymi. Tutaj też na zboczach w wielu miejscach wykształcają się płyty kwietnych muraw kserotermicznych i napiaskowych oraz ciepłolubne zarośla z rzędu *Prunetalia*. Ze względu na trudną dostępność lasów, w wielu miejscach struktura i skład drzewostanów ma naturalny charakter (ze zróżnicowaniem wiekowym i wywrotami). Wiele potężnych drzew (głównie dębów i buków), w tym 9 uznanych za pomniki przyrody.

2.2 Stan oraz tendencje przeobrażeń środowiska przyrodniczego

Informacje o problemach środowiska istotnych z punktu widzenia projektu MPZP

Istniejące problemy ochrony środowiska, istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, to:

- emisja zanieczyszczeń atmosferycznych ze źródeł punktowych (użytkowanie instalacji grzewczych o niskiej sprawności opartych o paliwa stałe) i liniowych (drogi o dużym natężeniu ruchu), w tym emisje napływające z terenów przyległych;

- degradacja klimatu akustycznego w otoczeniu dróg o dużym natężeniu ruchu.

Powietrze atmosferyczne

Zanieczyszczenie powietrza to gazy oraz aerozole (cząstki stałe i ciekłe unoszące się w powietrzu), które zmieniają jego naturalny skład. Mogą one być szkodliwe dla zdrowia ludzi, zwierząt i roślin, a także niekorzystnie wpływać na glebę, wody i inne elementy środowiska przyrodniczego.

Podstawowym procesem, w trakcie którego następuje emisja zanieczyszczeń do powietrza, jest spalanie paliw w elektrowniach, elektrociepłowniach, indywidualnych paleniskach domowych i transporcie. Zanieczyszczenia emitowane są także przez przemysł i rolnictwo.

Jako główne przyczyny przekroczeń dopuszczalnych poziomów zanieczyszczeń, szczególnie pyłu i benzo(a)pirenu w rejonach koncentracji zabudowy mieszkalnej, wskazywane są emisje ze źródeł komunalnych oraz transport drogowy. Szacuje się, że na obszarach miejskich, źródła komunalne odpowiedzialne są za 80% emisji benzo(a)pirenu, natomiast transport drogowy jest główną przyczyną wysokiego poziomu pyłu i dwutlenku azotu, szczególnie w dużych miastach.

Emisja zanieczyszczeń powodowana przez ruch komunikacyjny powstaje podczas: spalania paliw w silnikach, ścierania jezdni, opon i hamulców oraz wtórnego unoszenia drobin pyłu z powierzchni dróg (tzw. emisja wtórna). Szczególna uciążliwość ruchu drogowego wynika ze sposobu wprowadzania zanieczyszczeń do powietrza (nisko nad ziemią), znacznego natężenia ruchu samochodowego oraz przebiegu dróg pomiędzy gęstą zabudową miejską.

Podstawy prawne oceny jakości powietrza

Oceny jakości powietrza na terytorium kraju dokonuje się z uwzględnieniem dwóch grup kryteriów: ustanowionych ze względu na ochronę zdrowia ludzi oraz ustanowionych ze względu na ochronę roślin. Podstawę oceny jakości powietrza stanowi określone w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu poziomy substancji w powietrzu: dopuszczalne, docelowe, celów długoterminowych oraz alarmowe. Ocenę jakości powietrza ze względu na ochronę zdrowia ludzi wykonano dla następujących zanieczyszczeń: dwutlenku siarki, dwutlenku azotu, tlenku węgla, ozonu, benzenu, pyłu zawieszonego PM10, ołowiu, arsenu, kadmu, niklu i wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych w pyłe PM10 oraz pyłu zawieszonego PM2.5. Badania jakości powietrza na terenie województwa zachodniopomorskiego prowadzone są przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Szczecinie.

Oceny i wynikające z nich działania odnoszone są do jednostek terytorialnych nazywanych strefami, obejmujących obszar całego kraju. Podział kraju na strefy został wprowadzony Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 2 sierpnia 2012 r. w sprawie stref, w których dokonuje się oceny jakości powietrza. Według tego podziału, omawiany obszar znajduje się w strefie zachodniopomorskiej. Oceny jakości powietrza dokonuje się pod kątem zawartości dwutlenku siarki SO₂, dwutlenku azotu NO₂, tlenku węgla CO, benzenu C₆H₆, pyłu zawieszonego PM10 oraz zawartych w tym pyłe ołowiu Pb, arsenu As, kadmu Cd, niklu Ni i benzo(a)pirenu.

Obecnie obowiązuje podział, według którego strefę stanowi: aglomeracja o liczbie mieszkańców powyżej 250 tysięcy, miasto o liczbie mieszkańców powyżej 100 tysięcy, pozostały obszar województwa. Wynikiem oceny, zarówno pod kątem kryteriów dla ochrony zdrowia jak i kryteriów dla ochrony roślin dla wszystkich substancji podlegających ocenie, jest zaliczenie strefy do jednej z następujących klas: A (jeżeli stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy nie przekraczają odpowiednio poziomów dopuszczalnych, poziomów docelowych), B (jeżeli stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy przekraczają poziomy dopuszczalne, lecz nie przekraczają poziomów dopuszczalnych powiększonych o margines tolerancji), C (jeżeli stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy przekraczają poziomy dopuszczalne powiększone o margines tolerancji, w przypadku gdy margines tolerancji nie jest określony – poziomy dopuszczalne, poziomy docelowe), D1 (jeżeli poziom stężeń ozonu nie przekracza poziomu celu długoterminowego), D2 (jeżeli poziom stężeń ozonu przekracza poziom celu długoterminowego).

Ocena poziomów zanieczyszczeń powietrza

Wyniki pomiarów jakości powietrza w 2019 r. wykazały, że zanieczyszczenia gazowe tj. dwutlenek siarki, dwutlenek azotu, tlenek węgla, benzen i ozon (w kryterium ochrony zdrowia) oraz dwutlenek siarki, dwutlenek azotu i ozon (w kryterium ochrony roślin) osiągnęły na terenie strefy zachodniopomorskiej wartości stężeń utrzymujące się w dopuszczalnych normach za wyjątkiem benzo(a)pirenu. Nie stwierdzono przekroczeń obowiązujących dla tych substancji wartości kryterialnych w powietrzu, zarówno ze względu na ochronę zdrowia, jak i ochronę roślin.

Na opisywanym terenie źródłem zanieczyszczeń atmosferycznych są emisje pochodzące ze spalania paliw do celów grzewczych oraz transportu samochodowego. Należy przypuszczać, że jakość powietrza będzie lepsza w porównaniu z terenami zabudowanymi o dużej koncentracji.

Klimat akustyczny

Standardy jakości klimatu akustycznego zależą od funkcji i przeznaczenia terenu, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 roku w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Tabela 1).

Tab. 1. Dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku powodowane przez poszczególne grupy źródeł hałasu, z wyłączeniem hałasu powodowanego przez starty, lądowania i przeloty statków powietrznych oraz linie energetyczne, wyrażone wskaźnikami L_{DWN} i L_N , które to wskaźniki mają zastosowanie do prowadzenia długookresowej polityki w zakresie ochrony przed hałasem.

rodzaj terenu	dopuszczalny długookresowy średni poziom dźwięku A w dB			
	drogi lub linie kolejowe ¹⁾		pozostałe obiekty i działalność będąca źródłem hałasu	
	L_{DWN}	L_N	L_{DWN}	L_N
	przedział czasu odniesienia równy wszystkim			
	dobom w roku	porom nocy	dobom w roku	porom nocy
Strefa ochronna „A” uzdrowiska Tereny szpitali poza miastem	50	45	45	40
Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej Tereny zabudowy związanej ze stałym pobytem dzieci i młodzieży Tereny domów opieki społecznej tereny szpitali w miastach	64	59	50	40
Tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego Tereny zabudowy zagrodowej Tereny rekreacyjno-wypoczynkowe Tereny mieszkaniowo-usługowe	68	59	55	45
Tereny w strefie śródmiejskiej miast powyżej 100 tys. mieszkańców ²⁾	70	65	55	45

Objaśnienia:

¹⁾ Wartości określone dla dróg i linii kolejowych stosuje się także dla torowisk tramwajowych poza pasem drogowym i kolei linowych.

²⁾ Strefa śródmiejska miast powyżej 100 tys. mieszkańców to teren zwartej zabudowy mieszkaniowej z koncentracją obiektów administracyjnych, handlowych i usługowych. W przypadku miast, w których występują dzielnice o liczbie mieszkańców pow. 100 tys. mieszkańców, można wyznaczyć w tych dzielnicach strefę śródmiejską, jeżeli charakteryzuje się ona zwartą zabudową mieszkaniową z koncentracją obiektów administracyjnych, handlowych i usługowych.

Na terenie planu identyfikuje się tereny chronione przed hałasem, do których należy zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna i zagrodowa.

Klimat akustyczny obszaru wsi kształtowany jest przez ruch samochodowy odbywający się drogą krajową nr 20, która przebiega na południe i zachód od obszaru planu. Tereny mieszkaniowe na obszarze MPZP położone są w oddaleniu od tej trasy. Oprócz tego źródłem hałasu są przejazdy odbywające się drogami przecinającymi tereny zabudowane. Ocenia się, że ze względu na niewielkie natężenie ruchu drogi te nie stanowią istotnego źródła uciążliwości.

W granicach terenu opracowania nie występują znaczące źródła emisji hałasu przemysłowego. Nie identyfikuje się źródeł hałasu kolejowego i lotniczego.

Jakość wód podziemnych

Zagrożenia wód podziemnych wynikają z ich kontaktu z powierzchnią ziemi, wodami glebowymi, wodami powierzchniowymi oraz opadami atmosferycznymi. W miejscach, gdzie brak

jest izolacji poziomu wodonośnego lub izolacja jest niepełna następuje szybka wymiana wody, a tym samym przemieszczanie się zanieczyszczeń. Ma to szczególnie znaczenie w dolinach rzek, gdzie występuje czwartorzędowy odkryty poziom wodonośny i skupia się osadnictwo. W dolinach cieków, ze względu na brak lub słabą izolację od powierzchni, pierwszy poziom wód podziemnych jest zagrożony przez zanieczyszczenia antropogeniczne wnoszone do niego przez infiltrujące wody opadowe.

Źródłem zagrożeń jakości wód podziemnych, podobnie jak wód powierzchniowych, są zanieczyszczenia pochodzenia rolniczego oraz nieczystości przedostające się z obszarów nieskanalizowanych.

Badania stanu chemicznego jednolitych części wód podziemnych prowadzone są przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Szczecinie oraz Państwowy Instytut Geologiczny w Warszawie w ramach monitoringu diagnostycznego oraz monitoringu operacyjnego (obejmującego wody o statusie zagrożonych nieosiągnięciem dobrego stanu chemicznego oraz zlokalizowanych na obszarach szczególnie narażonych na zanieczyszczenia związkami azotu ze źródeł rolniczych).

Teren opracowania znajduje się w obrębie jednolitej części wód podziemnych nr 7. Jak wynika z danych Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska (dane zamieszczone na stronie internetowej <http://mjwp.gios.gov.pl/>), stan ilościowy i chemiczny wód nr 7 oceniony został jako dobry.

2.3 Tendencje zmian w środowisku w przypadku braku realizacji projektu omawianego dokumentu

W przypadku braku realizacji miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, zagospodarowanie będzie odbywać się na podstawie planu obowiązującego. W dokumencie tym utrzymuje się część terenów jako niezabudowane z przeznaczeniem na działalność rolniczą. Są to tereny doliny i jej sąsiedztwa. Zachowanie funkcji rolnej spowoduje utrzymanie jakości środowiska w dotychczasowym stanie. Zachowanie pokrywy glebowej i powierzchni biologicznie czynnej, będącej miejscem wzrostu roślin, należy ocenić pozytywnie.

Część terenów położonych w sąsiedztwie istniejących terenów zabudowanych przeznacza się na zabudowę mieszkaniową. Przekształcenia w przestrzeni obejmą zniszczenie pokrywy glebowej (nastąpi zaprzestanie rolniczego wykorzystania gleb), zmiany w przypowierzchniowej warstwie rzeźby terenu (wykopy pod fundamenty budynków), pojawienie się formacji zieleni urządzonej towarzyszącej zabudowie. Zwiększy się hałas komunikacyjny za sprawą zwiększonej liczby przejazdów, a także emisja zanieczyszczeń do atmosfery powodowana pracą instalacji do ogrzewania budynków.

3. Analiza ustaleń projektu planu miejscowego i ocena zgodności z uwarunkowaniami ekofizjograficznymi

W niniejszym rozdziale dokonano analizy rozwiązań funkcjonalno-przestrzennych zawartych w projekcie uchwały pod kątem zgodności z uwarunkowaniami określonymi w opracowaniu ekofizjograficznym, zgodności z przepisami ochrony środowiska oraz rozwiązań eliminujących lub ograniczających negatywne wpływy na środowisko.

W zakresie ochrony środowiska i działań minimalizujących potencjalny negatywny wpływ przyszłego zagospodarowania na środowisko, istotne są ustalenia dotyczące gospodarki wodno-ściekowej, pozyskiwania ciepła do ogrzewania budynków, wyznaczenia dopuszczalnych poziomów dźwięków w środowisku, a także możliwości kształtowania terenów zieleni.

Na obszarze objętym planem wprowadzono zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu Rozporządzenia w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. Poszczególne inwestycje w obrębie obu jednostek przestrzennych poddane będą postępowaniu w sprawie uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, zgodnie z ustawą o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko.

W projekcie planu ustala się przestrzeń przewidzianą na urządzenie powierzchni biologicznie czynnej w obrębie działek budowlanych. Pozostawienie tej powierzchni jest istotne ze względu na potrzeby retencji wód opadowych i roztopowych przez podłoże. Jest to również przestrzeń mogąca zostać zagospodarowana zielenią. Oprócz tego zachowuje się tereny zieleni, w tym zieleni dolinnej, a także wody powierzchniowe stojące.

Na obszarze planu stwarza się warunki dla rozbudowy systemów infrastruktury technicznej.

Istotne dla jakości wód powierzchniowych i podziemnych jest określenie sposobu odprowadzania ścieków z terenów zabudowanych. Ścieki z terenów zurbanizowanych, wyposażonych w systemy kanalizacji, powinny być odprowadzane w sposób zorganizowany do oczyszczalni ścieków. Należy oczekiwać, że nowe budynki położone na uzbrojonych terenach również zostaną przyłączone do sieci. Obowiązek taki nakłada art. 5 ust. 1 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, zgodnie z którym właściciel nieruchomości musi przyłączyć nieruchomość do istniejącej sieci kanalizacyjnej, chyba że teren wyposażony jest w oczyszczalnię przydomową. Na pozostałych terenach, do czasu rozbudowy sieci kanalizacyjnej ścieki będą gromadzone w zbiornikach bezodpływowych. Ich nieprawidłowa eksploatacja lub awarie stanowią może zagrożenie dla jakości wód podziemnych.

Wody opadowe i roztopowe z terenów zainwestowanych będą odprowadzane do kanalizacji deszczowej lub retencjonowane i wykorzystane np. do celów gospodarczych. W zakresie odprowadzania wód opadowych i roztopowych pochodzących z terenów utwardzonych (np. parkingów, ulic) obowiązuje usunięcie substancji określonych w przepisach odrębnych, przed ich wprowadzeniem do kanalizacji deszczowej lub do odbiornika (zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 18 listopada 2014 r. w sprawie warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu ścieków do wód lub do ziemi, oraz w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego).

Ustalenia planu wprowadzają możliwość pozyskiwania ciepła z sieci ciepłowniczej lub w oparciu o indywidualne rozwiązania, które będą odpowiadać przepisom odrębnym dotyczącym gospodarki energetycznej i ochrony środowiska. Dopuszcza się także wykorzystywanie odnawialnych źródeł energii o niewielkiej mocy, za wyjątkiem instalacji do wytwarzania biogazu rolniczego i turbin wiatrowych.

Gromadzenie i utylizacja odpadów odbywać się będzie zgodnie z polityką przyjętą przez władze gminy, zgodnie z wojewódzkim planem gospodarki odpadami.

W celu ochrony klimatu akustycznego, w planie ustala się maksymalne dopuszczalne poziomy dźwięku na terenach zabudowy mieszkaniowo-usługowej i na terenach rekreacyjno-wypoczynkowych. Ma to na celu ochronę tych terenów przed nadmiernym hałasem.

Projekt planu został sporządzony zgodnie z przepisami ochrony środowiska. Z punktu widzenia uwarunkowań ekofizjograficznych nie ma większych przeszkód dla wprowadzania nowej zabudowy i zagospodarowania na przedmiotowym terenie. Podłoże geologiczne i ukształtowanie terenu nie tworzy przeszkód dla lokalizacji obiektów inżynierskich. Środowisko cechuje się poprawnym stanem, jest odporne na degradację i zachowuje zdolność do regeneracji. Niekorzystne z punktu widzenia środowiska jest zniszczenie części pokrywy glebowej oraz wycinka zieleni. Ocenia się, że planowana zmiana zagospodarowania tereny jest zgodna z podstawowymi założeniami polityki przestrzennej i społeczno-gospodarczej gminy.

Projekt planu zgodny jest z polityką przestrzenną nakreśloną w „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Stargard Szczeciński”. Rodzaj oraz ilość zagrożeń dla środowiska, mogących wystąpić po uchwaleniu opisywanego dokumentu, jest trudna do oszacowania. Oddziaływanie planowanych inwestycji na środowisko uzależnione będzie od stopnia realizacji postanowień planu oraz charakteru wybranych przeznaczeń na poszczególnych terenach.

4. Przewidywany wpływ realizacji ustaleń projektu planu na środowisko

4.1. Wpływ realizacji ustaleń projektu planu na poszczególne elementy środowiska

W niniejszym rozdziale dokonano analizy wpływu realizacji projektu omawianego dokumentu na zasoby naturalne rozumiane jako poszczególne komponenty środowiska przyrodniczego i kulturowego. Według definicji zamieszczonej w Encyklopedii PWN (encyklopedia.pwn.pl), zasoby naturalne to „twory organiczne (rośliny, zwierzęta, ekosystemy) i nieorganiczne (atmosfera, wody, minerały), wykorzystywane przez człowieka w procesie produkcji i konsumpcji”.

Oddziaływanie na świat przyrody i bioróżnorodność

Planowane zmiany użytkowania polegać będą na przekształceniu większości przestrzeni terenów rolnych w krajobraz zurbanizowany. W miejscu zbiorowisk upraw polowych i łąkowych pojawią się obiekty kubaturowe, elementy sieci infrastruktury technicznej i drogowej. Na terenach tych dopuszcza się możliwość wprowadzania zieleni urządzonej. Wyposażenie terenów zurbanizowanych w powierzchnie zielone umożliwiają zapisy ustalające obowiązek pozostawienia powierzchni biologicznie czynnej w obrębie działek budowlanych. Przestrzeń zurbanizowana nie będzie tworzyć dogodnych warunków dla pojawiania się dziko żyjących gatunków roślin i zwierząt. Tereny te nie będą pełnić niewielką rolę w systemie przyrodniczym gminy. W wyniku wprowadzenia zabudowy różnorodność biologiczna terenu opracowania ulegnie spadkowi. W miarę postępowania zabudowy następować będzie wycofywanie się gatunków typowych dla terenów rolnych na tereny niezabudowane pozostające w otoczeniu obszaru planu.

W projekcie planu zachowuje się najcenniejsze przyrodniczo tereny, mianowicie dolinę rz. Krąpiel wraz z jej obudową biologiczną. Ponadto zachowuje się przylegające do terenów dolinnych lasy łąkowe. Na terenach tych obowiązuje zakaz zabudowy. Funkcjonowanie korytarza migracyjnego ciągnącego się doliną Krąpielicy, nie będzie zagrożone. Są to potencjalne miejsca występowania chronionych gatunków roślin i zwierząt. Zagrożone nie będą siedliska ziołorośli nadrzecznych 6430.

Zachowuje się nieużytek wokół zbiornika z wodą na działkach nr 55, 57 i 59 wraz z rosnącymi wokół niego drzewami zostanie zachowany. Tereny te wyodrębnione zostały jako zieleń Z i wody powierzchniowe WS. Pojedyncze drzewa rosnące na działce nr 56 znajdują się na terenie przeznaczonym pod zabudowę mieszkaniową. Niewykluczone jest, że zostaną one zachowane i włączone do systemu terenów zieleni urządzonej obszarów zabudowanych. Ostateczna decyzja o zachowaniu drzew, zarówno w obrębie fragmentu opisywanego nieużytku, jak i na pozostałym obszarze planu, zostanie w gestii właścicieli poszczególnych terenów.

W północnej części obszaru występuje nieużytek, którego większa część została wyodrębniona jako teren zieleni z zakazem zabudowy. Jego fragmenty (w większości od strony wschodniej) przeznaczone są pod zainwestowanie związane z zabudową mieszkaniową. Może nastąpić wycinka części rosnących tam samosiejek, zmniejszeniu ulegnie także powierzchnia łąk.

Drzewa w korytarzach drogowych podlegać będą pielęgnacji przez zarządców dróg, jak dotychczas. Plan miejscowy dopuszcza zieleń na terenach komunikacyjnych.

Zgodnie ze zgromadzonymi informacjami na temat świata roślin i zwierząt należy stwierdzić, że na terenie planu nie nastąpi zniszczenie miejsc występowania chronionych gatunków.

Oddziaływania pod względem:

- *bezpośredniości – bezpośrednio i pośrednie;*
- *okresu trwania oddziaływania – długoterminowe;*
- *częstotliwości oddziaływania – stałe;*
- *charakteru zmian – pozytywne i negatywne;*
- *zasięgu oddziaływania – miejscowe i lokalne;*
- *trwałości przekształceń – nieodwracalne;*
- *intensywności przekształceń – duże.*

Oddziaływanie na gleby i powierzchnię ziemi

Realizacja postanowień planu spowoduje nieznaczne przekształcenie morfologii terenu na potrzeby wykopania fundamentów budynków. Pokrywa glebowa w miejscach sytuowania zabudowy oraz wykonania dróg zostanie zdjęta. W obrębie terenów przeznaczonych pod zabudowę planuje się niewysokie obiekty, które nie będą wymagały wykonania głębokich wykopów, dzięki czemu przekształcenia rzeźby terenu nie będą duże. Charakter ukształtowania terenu zostanie zachowany.

Zwiększenie areалу terenów zabudowanych i utwardzonych w pewnym stopniu obniży zdolności retencyjne podłoża. Ze względu na zachowanie zdolności chłonnej terenów, w planie miejscowym wprowadzono obowiązek zachowania części terenów w postaci powierzchni biologicznie czynnej.

Za niekorzystne z punktu widzenia środowiska uznaje się likwidację części gruntów, w tym przydatnych dla rolnictwa gleb wysokich klas bonitacyjnych.

Oddziaływania pod względem:

- *bezpośredniości – bezpośrednie;*
- *okresu trwania oddziaływania – długoterminowe;*
- *częstotliwości oddziaływania – stałe;*
- *charakteru zmian – negatywne;*
- *zasięgu oddziaływania – miejscowe;*
- *trwałości przekształceń – nieodwracalne;*
- *intensywności przekształceń – zauważalne.*

Oddziaływanie na powietrze atmosferyczne

Na terenie planu przewiduje się wzniesienie budynków, które ogrzewane będą za pomocą indywidualnych systemów grzewczych. Jest to równoznaczne z pojawieniem się nowych emitorów zanieczyszczeń atmosferycznych. Przy zastosowaniu nośników energii o niskich parametrach emisji oddziaływanie nowych emitorów zanieczyszczeń nie powinno wpłynąć ujemnie na jakość powietrza atmosferycznego na omawianym obszarze i terenach przyległych. Wielkość emisji będzie uzależniona od wyboru czynnika grzewczego do ogrzewania budynków oraz sprawności instalacji.

W dalszym ciągu źródłami emisji będzie transport samochodowy oraz zanieczyszczenia uwalniane w wyniku procesów spalania paliw w urządzeniach grzewczych w istniejących obiektach. Pojawienie się nowej zabudowy mieszkaniowej i usługowej, która może generować większy niż dotychczas ruch samochodowy, może spowodować wzrost emisji zanieczyszczeń.

Oddziaływania pod względem:

- *bezpośredniości – bezpośrednie i wtórne;*
- *okresu trwania oddziaływania – długoterminowe;*
- *częstotliwości oddziaływania – stałe;*
- *charakteru zmian – negatywne;*
- *zasięgu oddziaływania – miejscowe;*
- *trwałości przekształceń – częściowo odwracalne;*
- *intensywności przekształceń – duże.*

Oddziaływanie na klimat lokalny

W obrębie terenów przeznaczonych na zainwestowanie przewiduje się przekształcenie warunków klimatu miejscowego w kierunku topoklimatu umiarkowanego, cechującego tereny zabudowane. Taki topoklimat charakteryzuje się bardziej zróżnicowanym przebiegiem temperatury i wilgotności względnej powietrza, zmniejszonymi prędkościami wiatru oraz zwiększonym zanieczyszczeniem powietrza w stosunku do terenów otwartych. Zabudowa terenu zmniejszy możliwości swobodnego przemieszczania się mas powietrza. W najbliższym sąsiedztwie budynków, terenów utwardzonych oraz terenów komunikacji spodziewać się będzie można

wzrostu średnich temperatur oraz spadku wilgotności powietrza. Zakres zmian top klimatu będzie uzależniony od charakteru zagospodarowania terenu, w szczególności wielkości powierzchni zabudowy, a także kubatury obiektów. Istotne znaczenie będzie miała wielkość powierzchni utwardzonych.

Oddziaływania pod względem:

- *bezpośredniości – bezpośrednie i wtórne;*
- *okresu trwania oddziaływania – długoterminowe;*
- *częstotliwości oddziaływania – stałe;*
- *charakteru zmian – bez znaczenia;*
- *zasięgu oddziaływania – miejscowe;*
- *trwałości przekształceń – częściowo odwracalne;*
- *intensywności przekształceń – zauważalne.*

Oddziaływanie na klimat akustyczny

Klimat akustyczny na terenie planu w dalszym ciągu kształtowany będzie przez ruch samochodowy odbywający się istniejącymi drogami. Przyszłe zagospodarowanie będzie generować większy niż dotychczas ruch, co może się przełożyć na pogłębienie emisji hałasu. Nowe tereny chronione przed hałasem w postaci zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej sytuuje się w bezpiecznej odległości od większych źródeł hałasu.

Oddziaływania pod względem:

- *bezpośredniości – bezpośrednie;*
- *okresu trwania oddziaływania – długoterminowe;*
- *częstotliwości oddziaływania – stałe;*
- *charakteru zmian – negatywne;*
- *zasięgu oddziaływania – miejscowe;*
- *trwałości przekształceń – odwracalne;*
- *intensywności przekształceń – zauważalne.*

Oddziaływanie na wody powierzchniowe i podziemne

Zabudowanie oraz utwardzenie części powierzchni terenów ograniczy infiltrację wód opadowych i roztopowych zmniejszając zasilanie wód gruntowych na terenach zainwestowanych. Powstałe na terenie opracowania ścieki będą odprowadzane do sieci kanalizacji (po jej wybudowaniu) lub gromadzone w zbiornikach bezodpływowych. Najbardziej korzystnym dla środowiska rozwiązaniem jest odprowadzanie ścieków do oczyszczalni za pośrednictwem sieci kanalizacyjnej.

W planie zachowuje się przebieg Krąpieli wraz z obudową biologiczną, co ocenia się pozytywnie.

Uznaje się, że przyjęte w projekcie planu miejscowego rozwiązania przestrzenne i zawarte zapisy nie spowodują pojawienia się negatywnego wpływu na jakość i zasoby Głównego Zbiornika Wód Podziemnych (GZWP) nr 123 Stargard - Goleniów. Rozwiązania regulujące gospodarkę wodno-ściekową należy uznać za skuteczne, możliwe do spełnienia i sprzyjające zachowaniu wód podziemnych w odpowiedniej jakości. Nie sytuuje się funkcji mogących w sposób istotny wpłynąć na jakość wód np. ferm hodowlanych, składowisk odpadów lub dużych zakładów przemysłowych. Sposób odprowadzania i oczyszczania wód opadowych i roztopowych z powierzchni utwardzonych (w szczególności dróg) gwarantują ustalenia planu, jak również przepisy szczególne.

Obszar objęty planem położony jest w części w granicach terenu ochrony pośredniej ujęcia wody podziemnej "Stargard-Południe". Zasięg strefy obejmuje wąski pas terenu przeznaczony pod drogę wewnętrzną oznaczoną symbolem 12KDW, wzdłuż zachodniego odcinka granicy MPZP.

Strefa ochrony została ustanowiona rozporządzeniem nr 2/2014 Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Szczecinie z dnia 14 kwietnia 2014 r. w sprawie ustanowienia strefy ochronnej ujęcia wody podziemnej „Stargard-Południe” w Stargardzie Szczecińskim. Strefy

ochronne - ochrony bezpośredniej i pośredniej - ustanawia się zgodnie z ustawą Prawo wodne. W strefach obowiązuje szereg zakazów mających na celu wykluczenie możliwości przedostawania się zanieczyszczeń do wód.

Na terenie strefy ochrony pośredniej obowiązują zakazy:

- 1) wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi, za wyjątkiem:
 - a) oczyszczonych ścieków ze stacji uzdatniania wody,
 - b) oczyszczonych wód opadowych i roztopowych,
 - c) wód opadowych i roztopowych, które mogą być wprowadzane do wód lub do ziemi bez oczyszczania;
- 2) rolnicze wykorzystanie ścieków;
- 3) przechowywanie lub składowanie odpadów promieniotwórczych;
- 4) stosowanie nawozów;
- 5) stosowanie środków ochrony roślin:
 - a) które według zezwolenia na wprowadzenie środków ochrony roślin do obrotu lub pozwolenia na handel równoległy są klasyfikowane jako niebezpieczne dla środowiska,
 - b) do celów badań lub rozwoju;
- 6) budowanie autostrad, dróg ekspresowych oraz torów kolejowych;
- 7) lokalizowanie zakładów przemysłowych;
- 8) lokalizowanie ferm chowu lub hodowli zwierząt;
- 9) lokalizowanie magazynów produktów ropopochodnych, a także rurociągów do ich transportu, za wyjątkiem magazynów butli z gazem płynnym oraz naziemnych zbiorników gazu płynnego;
- 10) lokalizowanie składowisk odpadów;
- 11) mycie pojazdów mechanicznych poza myjniami usługowymi;
- 12) naprawianie i obsługa pojazdów mechanicznych poza terenem zakładów usługowych posiadających uszczelnioną nawierzchnię uniemożliwiającą przedostawanie się wód opadowych i roztopowych do poziomów wodonośnych zasilających ujęcie wody oraz wyposażonych w urządzenia oczyszczające i systemy odprowadzające ścieki;
- 13) urządzenie parkingów, z wyjątkiem:
 - a) parkingów posiadających uszczelnioną nawierzchnię uniemożliwiającą przedostawanie się wód opadowych i roztopowych do wód lub do ziemi,
 - b) parkingów wyposażonych w system odprowadzania oczyszczonych wód opadowych i roztopowych;
- 14) lokalizowanie ujęć wody podziemnej;
- 15) lokalizowanie cmentarzy;
- 16) grzebanie zwłok zwierzęcych;
- 17) wydobywanie kopalin;
- 18) wykonywanie odwodnień budowlanych za wyjątkiem odwodnień krótkotrwałych;
- 19) lokalizowanie budynków, dla których nie przewiduje się odprowadzania ścieków wyłącznie do sieci kanalizacji.

Teren, na którym znajduje się strefa ochronna przeznaczony jest na drogę wewnętrzną. Nie przewiduje się wprowadzania zabudowy lub innego zagospodarowania, które mogłoby generować zanieczyszczenia wód. Wody opadowe i roztopowe pochodzące ze szczelnych nawierzchni będą podczyszczane przed wprowadzeniem do kanalizacji, co jest zgodne z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 18 listopada 2014 r. w sprawie warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu ścieków do wód lub do ziemi, oraz w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego.

Część z wymienionych zakazów ma charakter organizacyjny i wykracza poza zakres przedmiotowy planowania przestrzennego. Zakazy te dotyczą m.in. prowadzenia gospodarki rolnej. Ponadto na terenie strefy ochronnej nie lokalizuje się składowisk odpadów, magazynów oraz rurociągów transportu ropy naftowej. Nie lokalizuje się również nowych ujęć wód podziemnych i cmentarzy.

Ocenia się, że przyjęte w projekcie rozpatrywanego dokumentu rozwiązania nie łamią ww. zakazów i zgodne są z zapisami ustawy Prawo wodne i cytowanego rozporządzenia. W MPZP przyjęto skuteczne rozwiązania regulujące gospodarkę wodno-ściekową. Najkorzystniejszym przyjętym rozwiązaniem jest wyposażenie terenów zurbanizowanych w system kanalizacji i

odprowadzanie zanieczyszczonych wód do oczyszczalni ścieków. Sposób odprowadzania i oczyszczania wód opadowych i roztopowych z powierzchni utwardzonych (w szczególności dróg) gwarantują ustalenia planu, jak również przepisy szczególne.

Oddziaływania pod względem:

- *bezpośredniości – pośrednie;*
- *okresu trwania oddziaływania – długoterminowe;*
- *częstotliwości oddziaływania – stałe;*
- *charakteru zmian – pozytywne;*
- *zasięgu oddziaływania – miejscowe;*
- *trwałości przekształceń – częściowo odwracalne;*
- *intensywności przekształceń – nieznaczne.*

Oddziaływanie na krajobraz, zabytki i dobra materialne

Realizacja ustaleń planu oznaczać będzie zmiany w krajobrazie. Istniejąca przestrzeń części terenów rolnych i terenów zieleni ulegnie przekształceniu w krajobraz zabudowy mieszkaniowej i usługowej. Tereny te nawiązywać będą do zabudowy istniejącej w tej części gminy. W zakresie kształtowania krajobrazu oraz dla zachowania ładu przestrzennego istotne znaczenie mają ustalenia dotyczące ukształtowania zabudowy, sposobu rozmieszczenia obiektów w przestrzeni, a także wysokości budynków i obiektów budowlanych. Pozytywny akcent krajobrazowy w dalszym ciągu tworzyć będzie dolina rz. Krąpiel wraz z porastającą jej brzegi zielenią i terenami leśnymi.

W celu ochrony wartościowych elementów środowiska kulturowego wprowadza się ochronę konserwatorską stanowisk archeologicznych.

Ocenia się, że realizacja postanowień planu miejscowego nie będzie wywierać negatywnego wpływu na dobra materialne. Zachowuje się istniejące tereny zabudowane oraz istniejącą infrastrukturę drogową i techniczną.

Oddziaływania pod względem:

- *bezpośredniości – bezpośrednie i pośrednie;*
- *okresu trwania oddziaływania – długoterminowe;*
- *częstotliwości oddziaływania – stałe;*
- *charakteru zmian – neutralne;*
- *zasięgu oddziaływania – miejscowe i lokalne;*
- *trwałości przekształceń – częściowo odwracalne;*
- *intensywności przekształceń – duże.*

Oddziaływanie na ludzi

Dopuszczone w planie kategorie przeznaczenia i funkcji terenów wykluczają możliwość realizacji inwestycji i obiektów mogących w sposób jednoznacznie negatywny wpłynąć na środowisko życia i zdrowie miejscowej ludności. Na obszarze objętym planem wprowadzono zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko. Jakość środowiska nie powinno ulec niekorzystnym przekształceniom o charakterze znaczącym. Dla ochrony środowiska i jakości życia mieszkańców istotne są zapisy planu dotyczące wyposażenia planowanej zabudowy w infrastrukturę techniczną, ograniczenia związane z emisją hałasu, zanieczyszczeń do atmosfery oraz wyposażenia działek budowlanych w zieleni.

Rozpatrując oddziaływanie na ludzi należy poruszyć aspekt społecznych skutków realizacji postanowień planu. Poszerzenie oferty inwestycyjnej wychodzi na przeciw stale wzrastającego zapotrzebowania na tereny mieszkaniowe i usługowe.

Oddziaływania pod względem:

- *bezpośredniości – bezpośrednie i pośrednie;*
- *okresu trwania oddziaływania – długoterminowe;*
- *częstotliwości oddziaływania – stałe;*

- charakteru zmian – pozytywne;
- zasięgu oddziaływania – miejscowe;
- trwałości przekształceń – częściowo odwracalne;
- intensywności przekształceń – duże.

Opis oddziaływań o charakterze skumulowanym

Potencjalne oddziaływania skumulowane obejmują emisję hałasu oraz emisje zanieczyszczeń gazowych i pyłowych do atmosfery. Hałas powodowany będzie transportem samochodowym na drogach obsługujących ruch w kierunku obszarów zainwestowanych oraz wewnątrz omawianego terytorium. Emisje zanieczyszczeń do atmosfery uwalnianych z grzewczych oraz transportu samochodowego nie powinny spowodować znaczącego zwiększenia stężenia szkodliwych substancji w powietrzu. Niemniej jednak wzrost ilości terenów zabudowanych na terenie gminy w przyszłości może powodować efekt kumulacji niekorzystnych presji na środowisko np. nadmierną emisję szkodliwych substancji do atmosfery. Będą to oddziaływania o charakterze stałym.

4.2. Oddziaływanie planu miejscowego poza obszarem opracowania

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego będzie oddziaływał na środowisko również poza ustalonymi granicami. Wprowadzenie nowych elementów zainwestowania wiąże się ze zwiększonym poborem wody z sieci wodociągowej i wzrostem zużycia energii elektrycznej. Powstałe odpady będą stanowić obciążenie dla środowiska w miejscu ich utylizacji. Sposób odprowadzania ścieków oraz zbierania odpadów realizowany będzie zgodnie z polityką przyjętą przez władze gminy. Zaistniałe emisje przyczynią się do ogólnego stanu środowiska w mieście (migracja zanieczyszczeń przez powietrze atmosferyczne). Uciążliwości związane ze wzrostem natężenia ruchu samochodowego będą odczuwalne na całej długości tras dojazdowych do obiektów umiejscowionych na obszarze planu.

4.3. Informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko

Transgraniczne oddziaływanie na środowisko, o którym mowa w art.51 ust.2, pkt 1d) ustawy z dnia 3 października 2008 o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oceniane jest w aspekcie granic międzynarodowych. Projekt planu nie zawiera rozstrzygnięć, ani nie stwarza możliwości, w wyniku których mogłoby wystąpić transgraniczne oddziaływanie na środowisko. Zagospodarowanie obszaru nie będzie oddziaływać na środowisko terenów położonych poza granicami kraju.

4.4. Oddziaływanie na formy ochrony przyrody

Na terenie planu nie występują obszary chronione na podstawie ustawy o ochronie przyrody. Teren planu położony jest z dala od takich obszarów. Nie narusza się przebiegu korytarzy ekologicznych a tym samym potencjalne połączenia pomiędzy obszarami chronionymi. Uznaje się, że zakres opisywanych negatywnych oddziaływań na świat przyrody ograniczał się będzie do terenu planu, w najgorszym razie do najbliższego otoczenia. W związku z powyższym uznaje się, że zagospodarowanie terenu MPZP nie będzie negatywnie wpływać na przedmiot i cele ochrony obszarów chronionych.

4.5. Kompleksowa ocena skutków wpływu ustaleń planu na środowisko

Opisane w tekście oddziaływanie na poszczególne komponenty środowiska, zgodnie z przyjętymi założeniami, przedstawiono poniżej w formie tabelarycznej (Tabele 2 i 3).

Funkcje o pozytywnym wpływie na środowisko (Tabela 2)

Tereny zieleni oraz wód powierzchniowych mają pozytywne oddziaływanie na środowisko przyrodnicze, a także środowisko życia mieszkańców. Tereny te mają istotne znaczenie dla zachowania walorów przyrodniczych i krajobrazowych gminy. Zieleń wysoka tworzy powierzchnię pochłaniającą zanieczyszczenia atmosferyczne, wytwarzającą tlen i retencjonującą część opadów atmosferycznych. Ponadto wpływa korzystnie na klimat lokalny na terenach rolnych i zabudowanych. Stanowi schronienie dla zwierząt oraz miejsce wzrostu dziko występujących roślin. Wody płynące tworzą korytarze ekologiczne umożliwiające przemieszczanie się gatunków i genów, są również miejscem życia zwierząt.

Tab. 2. Zróżnicowanie skutków oddziaływania na poszczególne elementy środowiska - tereny wód powierzchniowych.

Oddziaływanie na:	Oddziaływanie pod względem:						
	bezpośredni ości	okresu trwania	częstotliwości	charakteru zmian	zasięgu	trwałości przekształceń	intensywności przekształceń
świat przyrody i bioróżnorodność	bezpośrednie	długoterminowe	stałe	pozytywne	miejscowe, lokalne	odwracalne	zauważalne
gleby i powierzchnię terenu	bezpośrednie	długoterminowe	stałe	pozytywne	miejscowe i lokalne	odwracalne	duże
powietrze atmosferyczne	bezpośrednie	długoterminowe	stałe	pozytywne	miejscowe i lokalne	odwracalne	duże
klimat lokalny	bezpośrednie	długoterminowe	stałe	pozytywne	miejscowe	odwracalne	duże
klimat akustyczny	bez znaczenia	bez znaczenia	stałe	pozytywne	miejscowe	bez znaczenia	zauważalne
wody	bezpośrednie	długoterminowe	stałe	pozytywne	miejscowe i lokalne	odwracalne	zauważalne
krajobraz i zabytki	bezpośrednie	długoterminowe	stałe	pozytywne	miejscowe	odwracalne	zauważalne
ludzi	bezpośrednie	długoterminowe	stałe	pozytywne	miejscowe	bez znaczenia	zauważalne

Tab. 3. Zróżnicowanie skutków oddziaływania na poszczególne elementy środowiska – teren zabudowane.

Oddziaływanie na:	Oddziaływanie pod względem:						
	bezpośredniości	okresu trwania	częstotliwości	charakteru zmian	zasięgu	trwałości przekształceń	intensywności przekształceń
świat przyrody i bioróżnorodność	bezpośrednie	długoterminowe	stałe	bez znaczenia	miejscowe	nieodwracalne	nieznaczące
gleby i powierzchnię terenu	bezpośrednie	długoterminowe	stałe	bez znaczenia	miejscowe	nieodwracalne	nieznaczące
powietrze atmosferyczne	bezpośrednie i wtórne	długoterminowe i krótkoterminowe	stałe i chwilowe	bez znaczenia	miejscowe	możliwe do rewitalizacji	nieznaczące
klimat lokalny	bezpośrednie	długoterminowe	stałe	bez znaczenia	miejscowe i lokalne	częściowo odwracalne	nieznaczące
klimat akustyczny	bezpośrednie	długoterminowe i krótkoterminowe	stałe	bez znaczenia	miejscowe, lokalne	odwracalne	nieznaczące
wody	pośrednie	długoterminowe	stałe	negatywne	miejscowe, lokalne i ponadlokalne	częściowo odwracalne	nieznaczące
krajobraz i zabytki	bezpośrednie	długoterminowe	stałe	pozytywne	miejscowe	nieodwracalne	nieznaczące
ludzi	bezpośrednie i pośrednie	długoterminowe	stałe	pozytywne	miejscowe i lokalne	częściowo odwracalne	zauważalne

Funkcje powodujące przekształcenia w środowisku i krajobrazie, skutkujące emisją hałasu, zanieczyszczeń do atmosfery i wód (Tabela 3)

Istniejące i planowane tereny zabudowane będą miały zróżnicowany wpływ na środowisko. Funkcjonowanie nowych terenów wiąże się z większym poborem wody oraz odprowadzaniem ścieków i odpadów, a także emisją hałasu i zanieczyszczeń atmosferycznych. Ustalenia planu w zakresie ochrony środowiska i wyposażenia terenów w infrastrukturę techniczną pozwalają zminimalizować negatywny wpływ przewidywanych funkcji na środowisko, w tym jakość wód, powietrze atmosferyczne i klimat akustyczny. Ustalenia MPZP przewidują minimalne udziały

powierzchni biologicznie czynnej na działkach budowlanych, co stwarza możliwości w zakresie kształtowania terenów zieleni urządzonej. Spodziewać się będzie można nasadzeń ozdobnych gatunków drzew i krzewów.

5. Metody analizy realizacji postanowień projektu planu

Przewidywane metody analizy realizacji postanowień omawianego dokumentu opierać się będzie o miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego oraz, w przypadku braku planów miejscowych, decyzje o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu. Stopień realizacji zamierzeń planistycznych powinien być okresowo weryfikowany przez aktualizację inwentaryzacji zagospodarowania poszczególnych terenów i monitoring wykonanych inwestycji.

Częstotliwość przeprowadzania analiz powinna być uwarunkowana częstotliwością badania aktualności kierunków polityki przestrzennej, zawartych w planach, programach i studiach oraz w aktach prawa miejscowego. Zgodnie z art. 32 ust. 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wyniki omawianych analiz powinny być przekazywane radzie gminy co najmniej raz w czasie trwania kadencji rady. Proponuje się zatem, aby analizy dotyczące ochrony środowiska były przeprowadzane z częstotliwością co dwa lata.

Stan środowiska w dalszym ciągu będzie monitorowany przez odpowiednie służby (m.in. przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska). Pojawienie się nowych emitorów zanieczyszczeń może powodować konieczność przeprowadzenia pomiarów kontrolnych jakości zagrożonych degradacją komponentów środowiska.

6. Przedstawienie rozwiązań mających na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko

W celu ograniczenia lub eliminacji niekorzystnego wpływu na środowisko będącego efektem realizacji planu miejscowego należy uwzględnić:

- konieczność dotrzymania wszelkich obowiązujących norm dotyczących ochrony poszczególnych komponentów środowiska, w szczególności w zakresie klimatu akustycznego;
- odprowadzanie ścieków do sieci kanalizacyjnej;
- ograniczenie zasięgu uciążliwości do granic działki inwestora.

Uznaje się, że pozostałe przyjęte w planie miejscowym rozwiązania nie będą powodować negatywnych oddziaływań o charakterze znaczącym na środowisko oraz jakość życia i zdrowie mieszkańców. Nie przedstawia się zatem dodatkowych rozwiązań mających na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko.

Do rozwiązań służącym ochronie środowiska, które zawiera opisywany projekt MPZP należą:

- obowiązek utworzenia powierzchni biologicznie czynnej na działkach budowlanych;
- zachowanie przebiegu rzeki wraz z obudową biologiczną, zachowanie zbiorników wód stojących;
- ustalenie zasad postępowania z wodami opadowymi i roztopowymi;
- ochrona klimatu akustycznego terenów zabudowy mieszkaniowej.

7. Przedstawienie rozwiązań alternatywnych do rozwiązań zawartych w projekcie omawianego dokumentu

W zakresie rozwiązań alternatywnych proponuje się należy rozważyć:

- na terenach planowanego zainwestowania - podniesienie wskaźnika powierzchni biologicznie czynnej w obrębie działek budowlanych.

Rozwiązaniem alternatywnym jest również brak realizacji analizowanego dokumentu, jest to jednak całkowicie sprzeczne z zamierzeniami inwestycyjnymi i interesem ekonomicznym gminy oraz oczekiwaniami i potrzebami inwestorów.

8. Informacje o celach ochrony środowiska ustanowionych na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym oraz powiązania z innymi dokumentami

Działania przewidziane w zmianie planu w zakresie ochrony środowiska przyrodniczego oraz skutków oddziaływania kierunków jego zagospodarowania mają charakter lokalny, jednak uwzględniają cele ochrony środowiska zawarte w dokumentach strategicznych opracowywanych na szczeblu krajowym i regionalnym oraz w dyrektywach Unii Europejskiej.

Dokumenty na szczeblu międzynarodowym

Do najważniejszych dokumentów zaliczyć należy:

- Dyrektywa 98/83/UE z dnia 3 listopada 1998 r. w sprawie jakości wód przeznaczonych do spożycia przez ludzi,
- Dyrektywa Ramowej UE dotyczącej wody, przyjętej w 1997 r.,
- Dyrektywa 98/15/EC z 27 lutego 1998 r. dot. wprowadzania zanieczyszczeń do wód,
- Dyrektywa Ramowej w sprawie ogólnych zasad gospodarowania odpadami 75/442/EWG z 15 lipca 1975 r., Dyrektywy 9/31 WE w sprawie odpadów niebezpiecznych,
- Dyrektywa 43/92 EEC z 21 maja 1992 r. (z późn. zm.) w sprawie ochrony siedlisk naturalnych oraz dzikiej fauny i flory oraz Dyrektywy 79/409/EWG z 2 kwietnia 1979 r. o ochronie ptaków, będąca podstawą tworzenia Europejskiej Sieci Ekologicznej NATURA 2000.

Dokumenty na szczeblu krajowym

Do dokumentów o randze krajowej należą m.in.:

- II Polityka ekologiczna państwa, która nawiązuje do priorytetowych kierunków działań określonych w VI Programie działań Unii Europejskiej w dziedzinie środowiska. Dokument ten wskazuje narzędzia ochrony środowiska, a także problemy związane ze współpracą międzynarodową ze szczególnym uwzględnieniem UE. Swoje cele i zakres działań wyznacza w trzech horyzontach czasowych: do roku 2002, do roku 2010 i do roku 2025.
- Krajowa strategia ochrony i umiarkowanego użytkowania różnorodności biologicznej wraz z Programem działań mówi o zachowaniu całej rodzimej przyrody, bez względu na jej formę użytkowania oraz stopień jej przekształcenia lub zniszczenia.
- Krajowy Plan Gospodarki Odpadami określa zakres działania niezbędny do zaplanowania zintegrowanej gospodarki odpadami w kraju, w sposób zapewniający ochronę środowiska z uwzględnieniem obecnych i przyszłych możliwości technicznych, organizacyjnych.
- Krajowy Program Oczyszczania Ścieków Komunalnych jest programem inwestycji rozbudowy systemów oczyszczalni ścieków w sektorze komunalnym. Program pozwoli na wyeliminowanie nieoczyszczonych ścieków (pochodzących ze źródeł miejskich i aglomeracji) z wód powierzchniowych. Dokument dotyczy także poprawy jakości wód powierzchniowych, będących potencjalnym źródłem poboru ujęć komunalnych. Zamierzeniem Programu jest również pobudzenie inicjatyw lokalnych (nowe miejsca pracy) oraz pełne dostosowanie do wymogów Unii Europejskiej w zakresie wyposażenia w system oczyszczalni ścieków i kanalizacji.

Biorąc pod uwagę specyfikę omawianego dokumentu najistotniejsze cele wymienionych dokumentów odnoszą się do ochrony środowiska przyrodniczego i bioróżnorodności. Przeprowadzona w poprzednich rozdziałach analiza wykazała brak negatywnych oddziaływań o charakterze znaczącym na środowisko przyrodnicze obszaru i terenów do niego przyległych.

Wszelkie akty prawne oraz pośrednio dokumenty związane z polityką przestrzenną i polityką ekologiczną państwa są zgodne z przepisami prawa międzynarodowego oraz ratyfikowanymi umowami międzynarodowymi. W szczególności dostosowywane są również do prawa Unii Europejskiej i polityk przyjętych przez kraje wspólnoty. Poszczególne dyrektywy unijne (np. Dyrektywa Siedliskowa, Dyrektywa Ptasia, Dyrektywa Wodna) transponowane są do prawodawstwa polskiego i mają odzwierciedlenie w wiążących aktach prawnych.

9. Streszczenie

Przedmiotem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części obrębu Strachocin, gmina Stargard, zwanego dalej planem, jest przeznaczenie terenów pod tereny: zabudowy mieszkaniowo-usługowej, zabudowy usługowej, usług sportu i rekreacji, lasów, zieleni, wód powierzchniowych śródlądowych, infrastruktury technicznej – elektroenergetyki, dróg publicznych klasy dojazdowej i wewnętrznych.

Projekt planu został sporządzony zgodnie z przepisami ochrony środowiska. Z punktu widzenia uwarunkowań ekofizjograficznych nie ma większych przeszkód dla wprowadzania nowej zabudowy i zagospodarowania na przedmiotowym terenie. Podłoże geologiczne i ukształtowanie terenu nie tworzy przeszkód dla lokalizacji obiektów inżynierskich. Środowisko cechuje się poprawnym stanem, jest odporne na degradację i zachowuje zdolność do regeneracji. Niekorzystne z punktu widzenia środowiska jest zniszczenie części pokrywy glebowej oraz wycinka zieleni. Ocenia się, że planowana zmiana zagospodarowania tereny jest zgodna z podstawowymi założeniami polityki przestrzennej i społeczno-gospodarczej gminy.

Projekt planu został sporządzony zgodnie z przepisami ochrony środowiska i zgodny jest z istniejącymi uwarunkowaniami ekofizjograficznymi. Planowane zainwestowanie nie ingeruje w przyrodniczo cenne elementy środowiska.

10. Spis literatury

- Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Stargard;
- „Waloryzacja przyrodnicza gminy Stargard Szczeciński”, Biuro Konserwacji Przyrody w Szczecinie, 1999 r.,
- Dane umieszczone na portalu GeoPrzyroda.pl realizowanym przez Zachodniopomorski Zarząd Melioracji i Urządzeń Wodnych w Szczecinie wraz z Regionalną Dyrekcją Ochrony Środowiska w Szczecinie,
- Prognoza oddziaływania na środowisko projektu zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w obrębie ewidencyjnym Strachocin, J. Makarewicz, Pracownia Ochrony Środowiska i Systemów Informacji Geograficznej GEOECOM, Stargard 2014 r.
- Prognoza oddziaływania na środowisko do strategicznej oceny oddziaływania na środowisko sporządzona na potrzeby zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Stargard Szczeciński obejmujących cz. esc obrębu geodezyjnego Święte, mgr Jerzy Tokarski, BIURO STUDIÓW I PROJEKTÓW EUROPEJSKICH S.C. ul. Żubrów 3, Szczecin, listopad 2010 r.,
- Prognoza oddziaływania na środowisko skutków wpływu ustaleń zmian w planie na środowisko przyrodnicze - zmiana w planie zagospodarowania przestrzennego gm. Stargard Szczeciński. Obręb geodezyjny Święte, mgr inż. Jarosław Zieńko, Szczecin 2001,
- Opracowanie ekofizjograficzne do zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w obrębie ewidencyjnym Strachocin, H. Bukowska, G. Bukowski, Pracownia Ochrony Środowiska PRO GAJA, Bydgoszcz 2012.
- Publikacje dotyczące stanu środowiska publikowane przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Szczecinie na stronie internetowej <http://www.wios.szczecin.pl/> oraz <http://powietrze.gios.gov.pl/>;
- Materiały kartograficzne udostępnione na stronie internetowej <http://maps.geoportal.gov.pl> oraz Portal mapowy gminy Stargard Szczeciński <http://stargardszczecinski.e-mapa.net/>,
- Akty prawne pochodzące z bazy umieszczonej na stronie internetowej <http://isip.sejm.gov.pl>.

OŚWIADCZENIE

Oświadczam, że posiadam uprawnienia do sporządzania prognoz oddziaływania na środowisko (wykształcenie kierunkowe, ponad 5-letnie doświadczenie w sporządzaniu prognoz), zgodnie z wymogami art. 74a ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

Rafał Odachowski

